

A nyelved soha ne szűnjön meg nedvesnek lenni azAllahról való megemlékezéstől

Abdullah bin Buszr-tól (Allah legyen elégedett vele), aki mondta: egy férfi eljött a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondta: Ó, Allah Küldötte! Az Iszlám előírásai bizony igen nagy számban hárulnak ránk. Mutass és adj nekünk egy ajtót, amihez ragaszkodhatunk, és, ami átfogó és összefoglaló! Ő erre azt mondta: "A nyelved soha ne szűnjön meg nedvesnek lenni azAllahról való megemlékezéstől." Egy másik verzió szerint, a Muád bin Dzsabal (Allah legyen elégedett vele) által továbbítottak alapján: Az utolsó dolgok egyike, amellyel elváltam Allah Küldöttétől (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) az volt, hogy megkérdeztem: Mely cselekedet a legkiválóbb és melyik visz a legközelebb Allahhoz? Ő pedig azt válaszolta: "Ha te úgy halsz meg, hogy a nyelved nedves a Magasztos és Fenséges Allahról történő megemlékezés következtében."

[رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وابن حبان] [Ṣaḥīḥ (hiteles)]

Egy férfi panaszkodott a Prófétának (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy az önkéntes imádatok nagyon megszorodtak a számára és ő, gyengesége miatt, képtelen azokat pontosan és teljesen elvégezni. Majd megkérte a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), hogy mutasson neki egy cselekedetet, amelyet elvégezve nagy jutalomban részesülhet és, amit kitartóan és odaadóan végezhet. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) útmutatást adott neki, mondván: a nyelve mindig legyen nedves és folyamatosan mozgó, a Magasztos és Fenséges Allahról történő állandó megemlékezéstől, minden időben és minden helyzetben; legyen az taszbíh (magasztaltassék Allah), tahmíd (hála legyen Allahnak), bocsánatkérés vagy fohász vagy bármi ezekhez hasonló.

<https://sunnah.global/hadeeth/hu/show/66541>

